

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.28/2015/38. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év február hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntette miatt az **I.r.vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. október hó 27. napján kelt 7.B.2110/2013/47. számú ítéletét az **I.r.vádlott és a II.r.vádlottakkal** szemben **helybenhagyja** azzal, hogy a közügyektől eltiltást mindkét vádlott esetében mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

Az I.r.vádlott előzetes letartóztatása beszámításának kezdő napja helyesen a 2012. június 16. napja.

A II.r.vádlott előzetes letartóztatásának utolsó napja: 2014. október hó 27.

Az ítélet bevezető részéből a 2014. év január hó 22., március hó 20., április hó 16., június hó 6. napjának feltüntetését mellőzi.

A II.r.vádlott romániai tartózkodási helye: ...

Az I.r.vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 50.340,- (ötvenezer-háromszáznegyven) forint büntügyi költségből az **I.r.vádlott** 21.320,- (huszonegyezer-háromszázhusz) forintot, míg a **II.r.vádlott** 29.020,- (huszonkilencezer-husz) forintot köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2014. október hó 27. napján kelt 7.B.2110/2013/47. számú ítéletével **az I.r.vádlott** bűnösségét emberölés bűntettében (Btk.160.§ (1) bekezdés) állapította meg, és ezért őt 8 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A II.r.vádlott bűnösségét testi sértés büntetnének kísérletében (Btk.164.§ (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulat) állapította meg, és ezért őt 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időbe számításáról.

A törvényszék minkét vádlott esetében döntött a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról is.

A törvényszék határozatában döntött a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet **a III.r.vádlottal** szemben is tartalmaz rendelkezést, azonban a Fővárosi Ítéltábla 2015. március hó 19. napján kelt és 2015. április hó 10. napján jogerős 2.Bf.28/2015/8. számú végzésével az elsőfokú ítéletet **a III.r.vádlottal** szemben hatályon kívül helyezte és vele szemben az eljárást megszüntette, mivel a III.r. vádlott 2014. december hó 4. napján elhunyt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész **az I.r.vádlott** vonatkozásában a büntetés súlyosítása érdekében, **a II.r.vádlott** és **a III.r.vádlott** vonatkozásában a cselekmény téves minősítése és a büntetés súlyosítása érdekében fellebbezett.

Az I.r.vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen felmentésért, „téves jogi minősítés miatt” másodlagosan enyhítésért jelentett be perorvoslatot, míg **a II.r.vádlott** és védője valamint **a III.r.vádlott** és védője az ítéletet kihirdetésekor tudomásul vették, fellebbezéssel nem éltek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1105/2013/5-I. számú átiratában az ítélet ellen bejelentett ügyészi fellebbezést a büntetések súlyosításáért tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendi szabálysértés nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást. A másodfokú eljárásban irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményüket is törvényesen minősítette. Az ügyészi érvelés szerint tévedett a törvényszék az I. és II.r. vádlottak büntetésének kiszabásakor, eltúlzott jelentőséget tulajdonított a javukra írható enyhítő körülményeknek. Az enyhítő tényezők közül az időmúlás nem számottevő, a büntetlen előélet szinte súlytalan, a beismerő vallomások pedig nem voltak következtetések. Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét **az I.r.vádlott** és **a II.r.vádlottakkal** szemben változtassa meg, a kiszabott büntetéseiket súlyosítsa. Egyebekben rájuk nézve az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az I.r.vádlott a Fővárosi Ítéltáblához 2015. április hó 1. napján érkezett 10. alszámú beadványában a fellebbezését írásban megindokolta, kiegészítette. Kérte a kiszabott 8 év börtönbüntetés enyhítését, továbbá indítványozta, hogy az ítéltábla a szabadságvesztést fegyház fokozatban állapítsa meg. Ennek indokául előadta, az előzetes letartóztatása során a fegyház körülményekhez már hozzászokott, a hátralévő részt is ebben szeretné letölteni, a börtönben több emberhez kellene alkalmazkodnia.

Az I.r.vádlott védője, a nyilvános ülésen, az elsőfokú ítélet kihirdetésekor bejelentett fellebbezését pontosította. Kérte, hogy az ítéltábla a cselekmény téves jogi minősítése miatt az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg. Kiemelte az eljárásban résztvevők nehéz szociális egzisztenciális helyzetét. A védő érvei szerint az I.r. vádlott az ittassága és türelmetlensége miatt nem tudta kontrollálni a kanállal végzett mozdulatokat, ennek következtében került a kanál a sértett végbelébe, ez indította el a folyamatot, amelynek folytán a sértett elhalálozott. Álláspontja szerint halált okozó testi sértés

megállapításának van helye, az eredmény tekintetében gondatlanság áll fenn. Másodlagosan az enyhítő körülmények nyomatékosabb értékelése alapján a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A II.r.vádlott védője a nyilvános ülésen perbeszédében kiemelte, hogy az ítélet ellen sem ő, sem a védeence nem jelentett be fellebbezést, a felülbírálat lehetősége a II.r. vádlott esetében kizárólag az ügyészi fellebbezés alapján nyílt meg. Kérte, hogy az ítéletábra vegye figyelembe az elsőfokú bíróság által feltárt és kellően értékelt enyhítő körülményeket.

Az I.r.vádlott az utolsó szó jogán kijelentette, hogy nagyon sajnálja a történeteket és a sértett halálát.

A II.r.vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy nagyon megbánta, amit tett és lelkiismeret furdalása van.

Sem a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés, sem az I.r. vádlott és védője elsődlegesen minősítés változtatásért, másodlagosan enyhítésért bejelentett perorvoslati nem alaposak.

A Fővárosi Ítéletábra az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottal** szemben bejelentett ügyészi valamint az I.r. vádlott és védője fellebbezései folytán bírálta felül a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék - **az I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottakkal** szemben hozott - ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. Törvényesen járt el, amikor a 2014. szeptember hó 16. napján megtartott tárgyalási napon az egyik ülnök személyében bekövetkezett változásra figyelemmel a Be.287.§ (4) bekezdése alapján a tárgyalás anyagának ismertetésével a tárgyalást megismételte (44. számú tárgyalási jegyzőkönyv). Az előről kezdett tárgyalásra figyelemmel azonban az ítélet bevezető részéből a 2014. január hó 22., március hó 20., április hó 16., és június hó 6. napjának feltüntetését mellőzni kellett.

A Fővárosi Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének teljességgel eleget tett. Valamennyi lehetséges bizonyítékot beszerezett, azokat logikusan értékelte, mérlegelte. A sértett halálának bekövetkezési mechanizmusára, a vádlottak személyenkénti cselekvőségére nézve a bírói szakban széleskörű szakértői bizonyítást vett fel, amelynek eredményét törvényesen használta fel bizonyítékként, és precízen rögzítette az ítéleti tényállásban. Az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlott** a releváns tényeket illetően az ítéleti tényállás alapjául szolgáló nyilatkozatokat tettek, az I.r. vádlott ugyan csak a segítségnyújtás elmulasztásában ismerte el a bűnösségét, azonban a II.r. vádlott az őt terhelő tények tekintetében teljes körűen beismert. Helyesen alapította az ítéleti tényállást a lefolytatott igazságügyi orvosszakértői bizonyítás eredményével egybeeső **II.r.vádlott** önmagát és **I.r.vádlottat** terhelő nyilatkozataira (39. és 46. alszámú szakértői vélemények továbbá a szakértők párhuzamos meghallgatása - 44. számú tárgyalási jegyzőkönyv). A II.r. vádlott az I.r. vádlottat mindvégig következetesen terhelte a sértett halálának alapjául szolgáló elkövetési magatartások megvalósításával. Az I.r. vádlott védőjének érveivel szemben a fentiekre figyelemmel iratszerűen került megállapításra, hogy úgy a sértett koponya sérülése, mint a végbélbe erőszakolt evőkanál miatt bekövetkezett sérülései az I.r. vádlott szándékos magatartása következtében jöttek létre. A II.r. vádlott ugyanis következetes nyilatkozataiban előadta, hogy az I.r. vádlott a sértettet fejbe rúgta valamint „**I.r.vádlott** ideges lett és szándékosan feltolta a kanalat sértett végbélbe" (10. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13. és 17. oldal **II.r.vádlott** vallomása).

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék által helyes mérlegelés útján megállapított ítéleti tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdés a-d) pontjáig írt megalapozatlansági hibáktól, ezért a fenti törvényhely (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapíthatta.

A Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlott** bűnösségére a terhükre rótt bűncselekmények tekintetében.

A törvényszék Btk.2.§ (2) bekezdésére figyelemmel kizárólag a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételes szabadságra bocsátásnak, az elbíráláskor hatályos kedvezőbb rendelkezései miatt törvényesen bírálta el az I. és II.r. vádlott bűncselekményeit az elbíráláskor hatályos Btk. alapján.

Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlott** terhén megállapított bűncselekményeket és a részletes, mindenre kiterjedő jogi érvei is mindkét vádlott esetében helytállóak (elsőfokú ítélet 43-45. oldal).

Az I.r.vádlott védőjének a másodfokú nyilvános ülésen elhangzott perbeszédére is figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a Fővárosi Törvényszék helytálló jogi érvekkel állapította meg az I.r. vádlott bűnösségét a Btk.160.§ (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő emberölés büntetében.

Az emberölés büntette úgynevezett nyitott törvényi tényállás, erre figyelemmel tényállásszerűnek minősül minden olyan emberi magatartás, amely a halálos eredmény létrehozására alkalmas, azaz a sértett halálával oksági kapcsolatban áll. Az irányadó tényállás szerint az I.r. vádlott kezdetben valóban a korábban felhelyezett három gyertya eltávolítása céljából helyezte a sértett végbelébe a fém evőkanál nyél részét, azonban ezt később - nyilvánvalóan a Btk.18.§-a szerinti, önhibából eredő ittas állapotára is visszavezethetően - olyan erővel tolta fel, szándékosan a sértett végbelébe, hogy a nyél része vastagbél átfúródást és következményesen - végső soron - légzési és vérkeringési elégtelenség okán a sértett halálát okozta. Ebben a folyamatot gyorsító rész-oki szerepe volt az ugyancsak az I.r. vádlott szándékos rúgása folytán elszenvedett koponyasérülésnek is. Ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt az I.r. vádlott a cselekményét a halálos eredmény tekintetében a Btk.7.§ II. fordulata szerinti eshetőleges szándékkal valósította meg, ugyanis a halálos eredmény bekövetkezésével - az általános élettapasztalat szerint - számolnia kellett, azt előre látta és ezen eredménnyel szemben közömbös maradt.

A fentiekre figyelemmel a halálos eredmény tekintetében gondatlanságot feltételező, a Btk.164.§ (1) bekezdésbe ütköző és a (8) bekezdés II. fordulata szerint minősülő halált okozó testi sértés büntetnének megállapítása - a védői érveléssel szemben - nem jöhetett szóba.

A törvényszék - a Btk.4.§ (1) valamint a 7. és 8.§ rendelkezéseiből levezethető - az egyéni bűnfelelősség elvét figyelembe véve, megfelelően differenciálva helyesen minősítette a **II.r.vádlott** cselekményét a Btk.164.§ (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérleteként. A minősítés indokolása körében kifejtett jogi érvei maradéktalanul helytállóak.

A Fővárosi Törvényszék az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottakkal** szemben a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket helyesen sorolta fel és azoknak kellő súlyt tulajdonított. Az elsőfokú bíróság a Btk.79.§-ában írt büntetési célok eléréséhez szükséges és arra alkalmas büntetést szabott ki a felülbírálattal érintett vádlottakkal szemben, ezért a mindkét vádlottal szemben előterjesztett súlyosításra irányuló ügyészi, valamint az I.r. vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezése egyaránt alaptalan.

A másodfokú bíróság az I.r. vádlott fellebbezési beadványában írtakra tekintettel utal arra, hogy a törvényszék törvényesen járt el, amikor az **I.r.vádlott** terhén megállapított emberölés büntettének alapesetére figyelemmel a szabadságvesztést a Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel börtön fokozatban rendelte végrehajtani. A börtön végrehajtási fokozat eggyel enyhébb fokozatnak minősül, mint a fegyház. A másodfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények alapján sem látott arra okot, hogy a Btk. 35.§ (2) bekezdése szerint eggyel szigorúbb végrehajtási fokozatot határozzon meg. Az I.r. vádlott fellebbezésének szigorúbb fokozat megállapítására vonatkozó iránya perjogilag is kizárt, mivel a Be. 324.§ (1) és (2) bekezdésének összevetéséből megállapítható, hogy a vádlotti perorvoslat nem irányulhat a vádlott terhére.

A Btk.33.§ (2) bekezdése alapján a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, ezért a másodfokú bíróság ezt mindkét vádlott esetében mellékbüntetésként tekintette kiszabottnak.

A törvényszék ítéletének járulékos rendelkezései törvényesek azzal, hogy az **I.r.vádlott** előzetes letartóztatása beszámításának kezdő napja helyesen 2012. június hó 16. napja (nyomozati irat 979. és 1067. oldal).

A másodfokú bíróság a **II.r.vádlott** esetében megjelölte az előzetes letartóztatásának utolsó napját, továbbá romániai tartózkodási helyét.

A Fővárosi Ítéltábla a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az **I.r.vádlott** által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig előzetes letartóztatásban töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottakkal** szemben - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján - a rendelkező részben foglalt pontosításokkal helybenhagyta.

Budapest, 2016. február hó 4. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.

előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 7.B.2110/2013/47. számú ítélete az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottakkal** szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.28/2015/38. számú végzésében írt változtatásokkal 2016. február hó 4. napján jogerős és végrehajtható.

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő